

NL

Herstel kabeljauw

NL

NL

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 2.4.2008
SEC(2008) 389

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

Begeleidend document bij het

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

**tot wijziging van Verordening (EG) nr. 423/2004, wat betreft het herstel van
kabeljauwbestanden, en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2847/93**

SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING

**inzake het voorstel tot vaststelling van herziene maatregelen voor het herstel van
kabeljauwbestanden**

{COM(2008)162}

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING

inzake het voorstel tot vaststelling van herziene maatregelen voor het herstel van kabeljauwbestanden

De effectbeoordeling heeft betrekking op een voorstel waarbij een herziene aanpak van het herstel van kabeljauwbestanden wordt vastgesteld. Het toepassingsgebied van het voorstel betreft de kabeljauwvisserij in de vier gebieden die onder de huidige verordening inzake het herstel van de kabeljauwbestanden vallen – namelijk in (1) de Noordzee, het Skagerrak en het oostelijke deel van het Kanaal, (2) het Kattegat, (3) het gebied ten westen van Schotland, (4) de Ierse Zee, en ook een nieuw gebied - (5) de Keltische Zee.

Naar aanleiding van een voordurende achteruitgang van de paaibiomassa van kabeljauwbestanden in de loop der jaren, heeft de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee (ICES) in een advies laten weten dat de bestanden het risico liepen in te storten, en heeft daarbij de aanbeveling gedaan een herstelplan in te stellen. Naar aanleiding daarvan is in 2004 het herstelplan voor kabeljauw goedgekeurd als verbintenis door de Raad van ministers om de totaal toegestane vangsten (TAC's) en de vangstbeperkingen vast te stellen volgens vooraf vastgestelde regels, in reactie op het meest recente wetenschappelijke advies.

Helaas moet na vier jaar toepassing van de regeling worden geconstateerd dat de regeling niet tot de voor het herstel van de kabeljauwbestanden noodzakelijke verlaging van de visserijsterfte heeft geleid. Aangezien het herstel van de bestanden te langzaam verloopt, moeten de voorwaarden van het plan worden herzien om de zwakke punten ervan te kunnen verbeteren.

Dit verslag is een analyse van de opties die de Gemeenschap ter beschikking staan om doeltreffende maatregelen te nemen om de kabeljauwbestanden te herstellen. Het betreft de volgende opties:

Optie 1: "Handhaving van de status quo" – het bestaande plan niet veranderen.

Het bestaande herstelplan voor kabeljauw is gebaseerd op de eis dat de TAC elk jaar moet worden vastgesteld op een niveau dat tot gevolg heeft dat de paaibiomassa met 30% toeneemt, totdat veilige biologische grenzen zijn gehaald, waardoor uitputting van de bestanden wordt voorkomen. Deze aanpak is onwerkbaar gebleken.

Optie 2: Een betere handhaving van de regels

Overwogen is de huidige wetgeving te behouden, maar de handhaving te verbeteren. Uit recente analyses blijkt echter dat de gerapporteerde aanvoer binnen de toegestane grenzen ligt en dat de visserijinspanning zich ook ruim binnen die grenzen bevindt. Aangenomen wordt dat de handhaving recentelijk zelfs nog is verbeterd en dus niet de belangrijkste reden is voor het probleem van de overbevissing. Verbetering van de handhaving, hoe wenselijk ook, zou op zich nog niet voldoende zijn om het herstel van de kabeljauwbestanden te bewerkstelligen.

Optie 3: Sluiting van de visserij

Volledige sluiting van de kabeljauwvisserij om de bestanden de kans te geven op herstel is overwogen als een van de mogelijke beheersopties. Dergelijke drastische maatregelen zouden zeer ingrijpende sociale en economische gevolgen hebben, omdat andere commercieel belangrijke soorten (zoals schelvis, wijting, zeeduivel en Nephrops) tegelijk met kabeljauw worden gevangen. Ondanks diepgaand onderzoek is men er niet in geslaagd gebieden vast te stellen die tot gesloten gebied zouden kunnen worden verklaard om de kabeljauw te beschermen. De moeilijkheid is dat kabeljauw een zeer ruim verspreidingsgebied heeft, en dat de sluiting van welk specifiek gebied dan ook (als die sluiting niet gepaard gaat met vangstbeperkingen) waarschijnlijk tot gevolg zal hebben dat de visserijinspanning zich naar een ander gebied verplaatst, waar dan waarschijnlijk meer kabeljauw zal worden gevangen.

Optie 4: Gebruik van economische instrumenten

Overwogen is economische instrumenten in te zetten voor het herstel van kabeljauw. Hierdoor kan de doeltreffendheid en de kostenefficiëntie van milieubeheer worden vergroot, kunnen investeringen worden gestimuleerd en kunnen financiële middelen voor de bescherming van de biodiversiteit worden gegenereerd. Het gemeenschappelijk visserijbeleid voorziet echter niet in het gebruik van beleidsspecifieke economische stimulansen als basisinstrument voor de instandhouding van soorten.

Optie 5: Vereenvoudiging en versterking van het herstelplan voor kabeljauw

Deze optie houdt in dat de bestaande herstelmaatregelen voor kabeljauw zo worden herzien, dat de regels voor het vaststellen van TAC's eenvoudiger en duidelijker worden en beter kunnen worden toegepast in situaties waarin wetenschappelijk advies geheel of gedeeltelijk ontbreekt. In het kader van het herziene plan zou het bestaande zeedagensysteem worden vervangen door een methode om het beheer van de visserijinspanning aan de lidstaten over te laten, binnen grenzen die in de communautaire wetgeving moeten worden vastgesteld. In dat plan zou de aandacht vooral gericht zijn op vangstbeperkingen voor de vaartuigen die de grootste hoeveelheden kabeljauw vangen.

Naar aanleiding van wetenschappelijk advies en op basis van de raadpleging van belanghebbenden is besloten dat de doelstelling van het doen toenemen van de omvang van de kabeljauwbestanden met een vast percentage per jaar kan worden vervangen door een methode waarbij de visserijsterfte geleidelijk daalt en de bestanden zich herstellen, hetgeen uiteindelijk tot hoge opbrengsten zal leiden.

Conclusie

In het verslag wordt geconcludeerd dat voor optie 5 – het verbeterde plan waarbij de herstelmaatregelen voor kabeljauw op verschillende punten worden gewijzigd – moet worden gekozen, aangezien de andere opties ondoeltreffend of onpraktisch zouden zijn, of op de korte termijn ernstige negatieve gevolgen voor de werkgelegenheid en de inkomens zou hebben.

Deze beleidsoptie werd ook gesteund door de belanghebbenden, die bij de totstandkoming van dit beleid uitgebreid zijn geraadpleegd.